

ה"ת (ראשון לציון) 38637-06-12 - מדינת ישראל נ' בועז צציק

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 38637-06-12 מדינת ישראל נ' צציק ואח'

תיק חיצוני: 2-9550-2-10

בפני	כב' השופט מנחם מזרחי
המבקשת:	מדינת ישראל משטרת ישראל - יאח"ה
נגד	
המשיבים:	1. בועז צציק 2. שטיפן גרינספן (לא בעניינו) 3. שי אסולין 4. דגנית באשא משיבים 3 ו-4 באמצעות ב"כ עוה"ד מוטי לזר

צד ג' - טוען לזכות: בנק לאומי לישראל בע"מ

(באמצעות ב"כ עוה"ד ורד בלוך - שכטמן)

החלטה

בקשה להארכת תוקפן של צווי הקפאה ותפיסתו של רכוש.

המבקשת מנהלת חקירה בחשדות לביצוע עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון.

משיב 1 שימש כמנכ"ל חברת כ.א.ל ויו"ר הדירקטוריון של חברת הבת שלה - כ.א.ל אינטרנשיונל, אשר עסקה בסליקה באינטרנט.

משיב 2 שימש מנכ"ל של חברה זו.

משיבים 3 ו-4 שימשו כנציגיה, בישראל, של חברת GMBHRITARIUS.

בהתאם לנטען על-ידי המבקשת, בשנים 2006-2010 החלה חברת כ.א.ל. ישראל לעסוק בתחום סליקת

עסקאות באינטרנט. במסגרת זו, ולצורך כך, הוקמה על-ידה חברת כ.א.ל. אינטרנשיונל, אשר הפעילה את פעילות הסליקה באינטרנט.

נטען, כי חברת כ.א.ל. אינטרנשיונל סלקה באמצעות האינטרנט, אתרי אינטרנט אשר פעלו בתחום הימורים תוך ביצוע קידודים כוזבים, הנחזים להיות כאילו אתרים אלו פועלים כאתרים תמימים, העוסקים בפעילות אחרת, ולא במתן שירותי הימורים.

נטען, כי חברת כ.א.ל. אינטרנשיונל וחברת RITARIUS כרתו הסכם, שלפיו האחרונה הזמינה וקיבלה מאת הראשונה, שירותי סליקה, עבור מספר בתי עסק ואתרי הימורים באינטרנט, אשר התאגדו יחד לשם כך.

במסגרת החקירה, בתאריך 25.12.11, הוצאו צווי הקפאה ותפיסה, ומתוקפם הוקפאו ונתפסו נכסים שונים שבבעלות המשיבים, כמפורט בנספחים לבקשה.

תכלית הבקשה, היא כדי לאפשר חילוט עתידי של הרכוש.

המבקשת והמשיב 1 הגיעו להסכמה בעניין זה, ואני מעניק לה בזאת תוקף של החלטה.

הבקשה העומדת בפני לא כללה את משיב 2 כמשיב בבקשה, ולפיכך לא נערך כל דיון בעניינו.

בתאריך 1.8.12 החליטה כב' השופטת שרית זמיר, בהחלטה מקיפה וממצה, אשר סקרה את כלל טיעוני הצדדים, להיעתר לבקשה, והורתה על הארכת תוקף הצווים והחזקת המוצגים בשישה חודשים.

בתאריך 4.10.12 דחתה כב' השופטת קלרה רג'ניאנו את עררם של המשיבים על החלטת כב' השופטת שרית זמיר (ע"ח 12922-08-12).

עיינתי בדוח סודי, מעודכן, אשר סומן על-ידי במ/1 ואני קובע, כי קיימות ראיות לכאורה, כנדרש בהליך זה, התומכות בבקשה, ובכלל זה ראיות הנוגעות למודעותם של משיבים 3 ו-4 לפעילות האסורה.

בתי-המשפט בהחלטות הקודמות דלעיל, הגיעו לקביעה בדבר שוויו של הרכוש האסור, וראו בהקשר זה גם האמור בבמ/1 עמוד 12 ו- במ/2.

במהלך הדיון, ביקש נציג המבקשת להמעיט מעוצמת הפגיעה בקניינם של המשיבים, ואף הגדיר את בקשתם שלא להיעתר לבקשה במילה "ציניות".

הנה כי כן, התהפכו לב"כ המבקשת היוצרות: אדם המבקש להגן על זכותו החוקתית לקניין, והעומד על חירותו הפרטית, הפך בעיני המבקשת להיות "ציני".

יש לדחות בשתי ידיים גישה זו, וראוי למבקשת לגלות רגישות יתר להגבלתן של זכויות האזרח.

המשיבים טענו, כי החזקת הרכוש מסבה להם נזק חמור, מעבר לנזק האינהרנטי הנובע מתוקף הצווים. ואולם, המשיבים לא הוכחו, בפועל, כי אכן נגרם להם נזק בלתי מידתי, מידי, הנובע מצווי ההקפאה והרכוש, להבדיל מטיעון כללי, שכך הם פני הדברים וכי נוצר עבורם קושי המשליך על פעילותם הכלכלית.

יחד עם זאת, גם בלא הוכחה כאמור, רשאים המשיבים לבקש, כי בית-המשפט יגן על רכושם, על קניינם, על חופש עיסוקם, גם בלא שיציגו פגיעה מידית, ישירה, הנובעת מכך, תוך הסתמכות על חירותו של הפרט, וזכאותו הכללית, שהרשות לא תטיל מגבלות בלתי סבירות על קניינו ולא תשלח יד, בלא הצדק ראוי, לרכושו.

אין ספק, כי פרק הזמן, שבו הרכוש מוקפא ותפוס, הינו פרק זמן נכבד ביותר, וזאת גם בהינתן שמדובר בחקירה רבת היקף, מורכבת וסבוכה.

ככל שחולף הזמן, וההליך הפלילי אינו מגיע לסיומו בכתב-אישום או בהחלטה אחרת, ידה של המבקשת על התחתונה והמטוטלת נוטה לטובת זכויות הפרט.

המבקשת הוסיפה בעמוד 13 לבמ/1 הסבר אודות מצב החקירה הפלילית: סעיף 2 מלמד על קיומה של פעולת חקירה חשובה המתבצעת כבר בימים אלה. סעיף 3 מציג פעולה חקירתית, שאינה תלויה אך ורק במבקשת, והיא כרוכה בהליך בירוקרטי מסוים, ואולם המילה "בקרו" נקובה ביחס לאותו הליך.

בהינתן מצב דברים זה, אני סבור, כי יש לאפשר למבקשת להשלים את פעולות החקירה ולהציג לבית-המשפט התקדמות ניכרת, בעלת משמעות, ויתכן אף לגבש החלטה סופית.

יחד עם זאת, בית-המשפט חייב לפקח בצורה הדוקה יותר על התקדמות ההליך הפלילי, ועל כן אין להיעתר לבקשה במלואה.

אכן, נקודת האיזון חייבת להשתנות, ואולם ניתן להביאה לידי ביטוי בהחלטה מידתית הנוגעת לפרק הזמן, שבמסגרתו תינתן הארכה.

שקלתי את מגוון הטענות שהוצגו, וגם את אלה שהוכרעו בהחלטת כב' השופטת שרית זמיר, על הערותיה השונות.

הגעתי אל המסקנה, כי יש להיעתר לבקשה, אך לא במלואה.

לאור כל האמור, אני מורה על הארכת תוקף צווי ההקפאה והחזקת הרכוש בשישים (60) ימים נוספים מהיום.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ג, 29 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.